

op, og ogsaa der er oprettet en hel Mængde Sanatorier, i Frankrig ved Hjælp af et Præmielotteri.

Naar der gaas frem paa den Maade i andre Lande, er der fuldt saa megen Grund for os til at tage Sagen op, da der ganske sikkert her i Landet findes lige saa megen Lungetuberkulose som andre Steder. Men jeg mener, at man ikke alene bør gaa til Oprettelse af Sanatorier. Det er jo ikke tilstrækkeligt med at helbrede de Patienter, som ere angrebne af Sygdommen, det er nok saa vigtigt at træffe forebyggende Foranstaltninger til at hindre denne Sygdom i at udbrede sig i saa høj Grad, som den gør. Der kunde sikkert træffes en hel Mængde gavnlige Foranstaltninger i den Henseende, f. Eks. med Hensyn til Mælk, saa at det blev forbudt, at Mælk, der udleveres af Mejerierne til Menneskeføde, ogsaa skulde pasteuriseres. Det er ligeledes paastaet af meget sagkyndige, at den vigtigste Maade, hvorpaa Tuberkulosen udbreder sig til Kreaturer, er den, at man har tuberkuløse Folk til at passe dem. Vi have her fra Statens Side offret ret store Summer aarligt til Bekæmpelse af Tuberkulosen blandt Dyrene, men det nytter forholdsvis lidet, hvis man tillader tuberkuløse Røgttere at gaa og spytte i Halmen og derved inficere hele Besætningen. Det er fremhævet af meget kyndige Læger paa dette Omraade, at det er den vigtigste Vej, ad hvilken Tuberkulosen udbreder sig blandt Dyrene. Man har opslaaet Plakater rundt omkring paa offentlige Steder om Tuberkulosens Smittefarlighed, man har fremhævet, hvor farligt Opspyt er, idet det ved at tørres kan føres omkring og inficere andre, man har Kødkontrol o. s. v., men man tillader ikke destomindre udenvidere, at Folk, der ere tuberkuløse, drive Handel med Fødemidler, saa at der er Fare for, at disse derved blive inficerede. I den Retning kunde der være mange Overvejelser at foretage med Hensyn til Profylaksen herimod, og jeg mener at dette bør ske, naar vi fra Statskassens Side skulde gaa til denne Foranstaltning mod denne Sygdom.

Jeg tror ogsaa, det var megen Overvejelse værd, hvorvidt man maaske burde gaa en anden Vej, end den af Forslagsstillerne antydede. Jeg er ikke sikker paa, at det er det heldigste just at bygge to store Sanatorier og at lade Staten bygge dem, det kunde maaske være fuldt saa heldigt at bygge flere smaa rundt i Landet, og at disse Sanatorier bleve byggede af Amt og Kommune i Forening med Tilskud

fra Statens Side, og at de muligvis bleve satte i Forbindelse med Sygekasserne, som det er Tilfældet i Tyskland, mod at disse Sygekasser saa fik et større Tilskud fra Statens Side. Jeg er heller ikke sikker paa, at det just vilde være det heldigste, at disse to Sanatorier kom til at ligge, det ene i Jylland, og det andet paa Sjælland. Efter Undersøgelser der ere foretagne, og som vistnok ere meget gode, egner netop Danmarks sydligste Øer sig særlig godt til Sanatorier. Det vilde maaske være heldigt, at det ene kom til at ligge paa Lolland og det andet paa Fyn, men det er jo noget, der kan overvejes.

Jeg tror imidlertid, at skulde hele denne Sag tages op og løses rigtigt, som den skulde, vilde det være meget godt, hvis der kunde blive nedsat en Kommission af sagkyndige, Læger, Rigsdagsmænd og Sygekasseinspektøren o. s. v., som kunde overveje denne Sag saa hurtigt som muligt saaledes, at der inden næste Rigsdagssamling kunde foreligge et Forslag, ikke alene om, hvorledes Sanatorierne skulde oprettes, og hvor de skulde ligge, men ogsaa om, hvor mange der skulde være, og hvor store de skulde være, og navnlig skulde der samtidig optages Spørgsmaalet om, hvilke andre forebyggende Foranstaltninger der skulde træffes mod Tuberkulosen. Jeg tror, at man bør lægge overordentlig megen Vægt paa disse forebyggende Foranstaltninger, og jeg skal henstille til det Udvalg, som faar denne Sag under Behandling, at tage under nøjeste Overvejelse, hvorvidt der kunde være Anledning til i denne Sag at gaa til Nedsættelse af en saadan Kommission.

Justitsministeren (Goos): Jeg skal begynde med at sige, at selve det Formaal, som det foreliggende Lovforslag omhandler, selvfølgelig kan gøre Regning paa Sympati, jeg vil ikke blot sige hos mig personlig og hos mange, der personlig have følt Trykket blandt deres nærmeste af denne sørgelige Sygdom, som hænger vort Land, Tuberkulosen. Sympatien for dette Formaal viser sig ogsaa i Befolkningen, og den viser sig hos Lægestanden, der altid hos os er gaaet i Spidsen for humane Foranstaltninger. Naar jeg trods denne Sympati, som man ogsaa fra et almindeligt Samfundsstandpunkt maa føle for Formaalet, dog ikke tør anbefale dette Forslag, som det foreligger, til Vedtagelse, skyldes det væsentligst den Omstændighed, at det slaar ind paa en anden Vej til at naa Maalet end den, vi hidtil have været inde paa, og det en Vej, som heller intet